

Nr 325.

Av herrar **Pettersson** i Hällbacken och **Olsson** i Ramsta,
*i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 102, med
förslag till kommunalskattelag m. m.*

Liksom beskattningsrätten till inkomst av rörelse, tagen i allmän bemärkelse, vid bevillningstaxeringen tillkommer den kommun, inom vilken rörelsen bedrivits, bör denna princip även komma i tillämpning vid beskattning till bevillning av inkomst av järnvägsdrift.

De nu gällande grunderna för bevillningstaxeringen av järnvägarnas inkomster tillgodose emellertid icke kraven på en rättvis fördelning kommunerna emellan och äga ej heller någon motsvarighet i de bestämmelser, som gälla vid fördelningen av den beskattningsbara inkomsten från sådana företag, som i likhet med järnvägarna hava sin verksamhet inom vittomfattande områden. En skattskyldig, som idkar kanaldrift, får icke sin beskattningsbara inkomst fördelad emellan de olika kommunerna efter inom desamma utbetalda avlöningar och ej heller får en bank sin beskattningsbara inkomst fördelad efter summan av vid olika avdelningskontor utbetalda avlöningar. En sådan fördelning vid bankernas taxering skulle dock verka mindre orättvis för de olika berörda kommunerna än de nu tillämpade bestämmelserna för järnvägarnas taxering göra, ty en bank lämpar personalens storlek vid ett avdelningskontor efter den vid detsamma bedrivna rörelsens omfattning, under det att en järnväg i bostadshänseende sammanför en mycket betydande del av sin personal — all tågpersonal, byråpersonal, reparationspersonal m. fl. — till vissa centra.

Omfattningen av järnvägarnas rörelse och inkomster inom en kommun kan måhända i någon mån — dock långt ifrån alltid — bedömas efter vid *stationerna tjänstgörande* personals avlöningssumma, enär denna givetvis i allmänhet står i förhållande till trafikens omfattning. Däremot har det ingen betydelse för rörelsens omfattning *inom kommunen*, om till densamma av trafiktekniska skäl förlagts ett bostadscentrum för tåg- eller annan personal, som sysselsättes i eller på grund av rörelsen inom hela trafikdistriktet.

Även om rättvisan i fördelningen av järnvägarnas beskattningsbara inkomst i någon mån skulle vinna på en ändring därhän, att fördelningen skedde efter summan av till inom de olika kommunerna *tjänstgörande sta-*

tionspersonal utbetald avlöning, kunna dock fall påpekade, då även detta förfaringssätt skulle leda till stora och uppenbara orättvisor.

Det torde i detta hänseende vara nog att påpeka, att det vid en station, som beträffande trafikens sammansättning kan rubriceras som en genomsnittsstation, fordras en betydligt, ja mångfaldigt större personal än vid t. ex. en station med samma trafikvärde men med huvudsakliga delen av trafiken bestående av malmavsändning. I det senare fallet göra avsändarens moderna lastningsanordningar och trafikens egenskap av masstrafik det möjligt för järnvägen att mot insättande av en mycket liten stationspersonal sköta en kvantitativt betydligt mera omfattande trafik än vid "genomsnittsstationen". Trafikvärdet av en station exempelvis med stor malmavsändning motsvaras således icke av den anställda personalens storlek utan är mångdubbelt högre.

Då de nu tillämpade bestämmelserna om fördelningen av järnvägarnas bevillningspliktiga inkomst verka synnerligen orättvist för vissa kommuner, kan det ifrågasättas, huruvida icke tidigare gällande bestämmelser om inkomsternas fördelning efter stationernas trafikvärde vore rättvisare. — Sådan fördelning förekommer som bekant nu, när det gäller inkomsten mellan järnvägar under samma förvaltning men tillhöriga olika ägare.

Det synes oss emellertid lämpligt, att en kombination mellan å ena sidan utbetalda avlöningar till tjänstgörande stationspersonal och å andra sidan trafikvärdet, vid respektive stationer, lägges till grund för lagstiftning i ämnet.

På grund av vad sålunda anförts få vi anhålla,

att riksdagen måtte i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 102, antaga den bestämmelsen, att inkomsten av järnvägsdrift för beskattning till bevillningstaxeringen beräknas dels med hänsyn tagen till utgående trafikvärde, dels utbetalda avlöningar till tjänstgörande personal, samt att vederbörande utskott utformar lagtexten.

Stockholm den 9 mars 1927.

Gust. Pettersson

i Hällbacken.

Gustaf Olsson

i Ramsta.